

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN VAN DE GEMEENTE ENSCHEDE

POSTADRES

Postbus 20
7500 AA Enschede

BEZOEKADRES

Langestraat 24
7511 HC Enschede

TELEFOON

053 4818181

Aan

- Burgemeester & Wethouders van Enschede
- Burgemeester van Enschede

ONS KENMERK:

BMO/JZ/R&M/BZ.1.16.0762.001

DOORKIESNUMMER:

053-4818171

DATUM ADVIES:

24 november 2016

ADVIES

van

Commissie Bezwaarschriften,
Kamer Algemene Zaken, Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting,
(de heer J.B. Oostenbrink (voorzitter), mevrouw M.Y. Rutjes en de heer G.G. van der Tang)

over de bezwaarschriften ex artikel 7:1 Algemene wet bestuursrecht (Awb) van:

1.

Damsté Advocaten

Mevr. mr. I.C. Dunhof-Lampe en de heer mr. dr. D.G.J. Sanderink

Postbus 126

7500AC Enschede

namens

- a. Stichting Lonnekerberg en Omgeving te Enschede**
- b. Stichting Het Overijssels Landschap te Dalfsen**

2.

Mevr. A. Weelink

Wiefkerweg 10

7524 PX Enschede

gericht tegen het besluit van burgemeester en wethouders (hierna: het college) van 26 juli 2016 (V-2016-3041), het besluit van de burgemeester van 26 juli 2016 (V-2016-2749), en het gezamenlijke besluit van het college en de burgemeester van 2 augustus 2016 (V-2016-4010).

In het besluit van 26 juli 2016 heeft het college aan Unity Hardcore B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan, te weten het gebruik van het perceel Vliegbasis Twente 1 – De Strip voor het organiseren van het 'Airforce Festival' op 6 augustus 2016.

In het besluit van 26 juli 2016 heeft de burgemeester aan Unity Hardcore B.V. een evenementenvergunning verleend voor het houden van het 'Airforce Festival' op 6 augustus 2016 tussen 12.00 en 24.00 uur op een gedeelte van het perceel van de voormalige Vliegbasis Twente.

In het besluit van 2 augustus 2016 heeft het college een omgevingsvergunning verleend voor extra opbouwdagen voor het 'Airforce Festival' en hebben het college en de burgemeester de motivering van hun besluiten van 26 juli 2016 gewijzigd.

Op grond van artikel 6:19, eerste lid, van de Awb, hebben de bezwaren tegen de besluiten van 26 juli 2016 van rechtswege mede betrekking op het besluit van 2 augustus 2016.

De Commissie Bezwaarschriften adviseert:

de bezwaren ongegrond te verklaren, zodat de bestreden besluiten gehandhaafd blijven.

Feiten:

Voor de feiten en omstandigheden verwijst de commissie naar het verslag van bevindingen. Hierin zijn ook de bezwaren en de van toepassing zijnde wet- en regelgeving opgenomen.

Hoorzitting:

Op 25 oktober 2016 zijn partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten mondeling toe te lichten tijdens een hoorzitting van de commissie.

Namens de Stichting Lonnekerberg en Omgeving en de Stichting Het Overijssels Landschap (hierna ook: de stichtingen) was aanwezig de heer mr. dr. D.G.J. Sanderink, advocaat bij Damsté Advocaten. Namens eerstgenoemde stichting was tevens aanwezig de heer G. Takkenkamp. Voorts was aanwezig mevrouw A. Weelink.

Namens het college en de burgemeester waren op de zitting aanwezig mevrouw mr. J. Gundelach, advocaat bij Soppe/Gundelach/Witbreuk Advocaten, alsmede de dames I. Willemsen, B. Steenhuis en A. Olthuis en de heren R. Kuipers en T. Polman, allen medewerkers van het programma Domein Fysiek.

Namens Unity Hardcore B.V. (vergunninghouder) was aanwezig de heer E.F. van Oosterbaan. Van de hoorzitting is een digitale geluidsopname gemaakt. Deze opname wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

Mevrouw Gundelach heeft voorafgaand aan de hoorzitting (op 14 oktober 2014) een verweerschrift met 19 bijlagen aan de commissie en bezwaarmakers doen toekomen. Deze stukken zijn aan het bezwaardossier toegevoegd.

Ontvankelijkheid:

Gelet op de artikelen 1:2, 1:3, 6:5 en 6:7 Awb is de commissie van mening dat de bezwaarden ontvankelijk zijn in hun bezwaren. De bezwaarschriften zijn tijdig ingediend en ook voor het overige is voldaan aan de wettelijke eisen.

Overwegingen:

1. De commissie moet beoordelen of terecht en op goede gronden een omgevingsvergunning en een evenementenvergunning zijn verleend voor het houden van het 'Airforce Festival' op de Vliegbasis Twente. Meer specifiek, naar aanleiding van de ingediende bezwaren, ziet de commissie zich daarbij geplaatst voor de volgende vragen:
 - zijn de bestreden besluiten genomen in strijd met het fair-playbeginsel?
 - zijn de bestreden besluiten genomen in strijd met artikel 2.27 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), juncto artikel 75d van de Flora- en faunawet (Ffw)?
 - zijn de bestreden besluiten genomen in strijd met de artikelen 3:2 en/of 3:46 van de Awb?De commissie zal hieronder eerst op deze kernpunten van de bezwaren ingaan, waarna nog aandacht aan enkele andere aspecten zal worden geschonken.

Strijdigheid met het fair-playbeginsel

2. Door de bezwaarmakers is aangevoerd dat zij, doordat de omgevingsvergunning en de evenementenvergunning pas kort voor het plaatsvinden van het 'Airforce Festival' (hierna: het festival) zijn verleend, ernstig belemmerd zijn bij de voorbereiding van het bezwaar en het verzoek om een voorlopige voorziening. Dat geldt a fortiori ook voor het besluit van 2 augustus 2016, waarbij de motivering van de beide eerdere besluiten is gewijzigd.
3. De commissie kan zich met dit standpunt niet verenigen. In de eerste plaats wijst zij erop dat de beide stichtingen al geruime tijd voor de vergunningverleningen op de hoogte waren, of althans konden zijn, van de aanvragen voor de vergunningen en dat er al vanaf de tweede helft van juni contacten tussen de stichtingen en de gemeente zijn geweest over de aanvragen. Zo heeft de Stichting Lonnekerberg en Omgeving al op 18 juni 2016 een reactie naar de gemeente gestuurd en heeft de Stichting Het Overijssels Landschap dat op 28 juni 2016 gedaan. Nadien zijn de beide stichtingen onder meer via e-mail op de hoogte gehouden van de stand van zaken en zijn de bestreden besluiten van 26 juli 2016 op diezelfde datum digitaal aan hen toegezonden. De stichtingen zijn dan ook niet op 26 juli 2016 plotseling met de besluiten overvallen en hebben zich in feite geruime tijd kunnen voorbereiden op de mogelijke vergunningverlening.
4. De commissie meent voorts dat de tijd tussen 26 juli en 6 augustus 2016 weliswaar krap was om een voorlopige voorzieningsprocedure te kunnen voeren, maar uit het feit dat de voorzieningenrechter nog op 4 augustus 2016 uitspraak heeft kunnen doen blijkt dat de periode niet té beperkt was.
5. De voorzieningenrechter van de Rechtbank Overijssel, bij wie de stichtingen zich ook op aantasting van hun mogelijkheden tot rechtsbescherming hebben beroepen, heeft

geoordeeld dat dit geen valide reden was om een voorlopige voorziening te treffen, nu men immers in staat was gebleken om *"op korte termijn een degelijk gemotiveerd en met bijlagen onderbouwd bezwaarschrift en verzoek [om een voorlopige voorziening] in te dienen."* Nu de voorzieningenrechter zelf van oordeel is dat de stichtingen niet in hun rechtsbescherming zijn geschaad, kan de commissie dat oordeel voor wat betreft de voorlopige voorzieningsprocedure overnemen. Van eventuele belemmeringen bij de voorbereiding van het bezwaar is de commissie evenmin gebleken. Het uitvoerige bezwaarschrift van de stichtingen is al op 28 juli 2016 ontvangen. Overigens stond daarvoor de normale termijn van zes weken ter beschikking. In verband met het aanvragen van de voorlopige voorziening moest wel snel bezwaar worden gemaakt, maar daartoe had men ook met een kort sauverend bezwaarschrift, onder latere aanvulling van gronden, kunnen volstaan.

6. De commissie is gelet op het voorgaande van oordeel dat de stichtingen niet zijn geschaad in hun mogelijkheden om zich tegen de vergunningverleningen te verzetten. Er is derhalve geen sprake is van schending van het fair-playbeginsel. Dat geldt evenzeer voor de derde bezwaarmaker, mevrouw Weelink, ook al zijn er met haar voorafgaand aan datum van vergunningverlening geen contacten geweest. Zij had immers ook naar aanleiding van de publicatie van de vergunningaanvragen al contact kunnen opnemen met de gemeente en zou dan op gelijke wijze als de beide stichtingen over het verloop van de procedure zijn geïnformeerd, waarbij ook haar na de vergunningverlening de mogelijkheid van een verzoek om een voorlopige voorziening ter beschikking stond.

Strijdigheid met artikel 2.27 Wabo en artikel 75d Ffw

7. Als bezwaar tegen het verlenen van de omgevingsvergunning (en daarmee indirect ook tegen de evenementenvergunning nu daarin voor wat betreft het belang van bescherming van het milieu wordt verwezen naar de omgevingsvergunning) is aangevoerd dat geen vergunning verleend had mogen worden zonder een verklaring van geen bedenkingen van de Minister van Economische Zaken (in casu de daarmee belaste Rijksdienst voor ondernemend Nederland, RVO). Artikel 2:27, eerste lid, Wabo schrijft voor dat *"In bij de wet of algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën gevallen een omgevingsvergunning niet wordt verleend dan nadat een daarbij aangewezen bestuursorgaan heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft."* Artikel 75d, eerste lid, Ffw bepaalt dat *"Een omgevingsvergunning die betrekking heeft op handelingen als bedoeld in artikel 75b, eerste lid, niet wordt verleend dan nadat Onze Minister heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft als bedoeld in artikel 2.27, eerste lid, van de wet algemene bepalingen omgevingsrecht."* Artikel 75b, eerste lid, Ffw definieert de handelingen waarop de wetsafdeling van toepassing is als *"handelingen a) waarvoor een omgevingsvergunning is vereist en b) die tevens zijn aan te merken als handelingen waarvoor een of meer van de bij of krachtens de artikelen 8 tot en met 13, eerste lid, 17 en 18 gestelde verboden gelden en ten aanzien waarvan Onze Minister op grond van artikel 75, derde lid, bevoegd is ontheffing te verlenen."*
8. Door de beide stichtingen wordt gesteld dat het houden van het festival moet worden aangemerkt als een handeling waarvoor het verbod van artikel 10 en/of artikel 11 Ffw geldt. Artikel 10 Ffw verbiedt het opzettelijk verontrusten van dieren behorende tot een beschermde inheemse diersoort en artikel 11 Ffw verbiedt het beschadigen, vernielen, uithalen, wegnemen of verstoren van nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren behorende tot een beschermde inheemse diersoort. In het bezwaarschrift is aangevoerd dat het tijdens het festival geproduceerde geluid en/of licht de op of in de directe omgeving van de Vliegbasis Twente aanwezige beschermde vleermuizen (opzettelijk) zal verontrusten in de zin van artikel 10 Ffw dan wel zal verstoren in de zin van artikel 11 Ffw, zodat een omgevingsvergunning alleen verleend had kunnen worden na afgifte van een verklaring van geen bedenkingen door de Minister.
9. Onder verwijzing naar jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft de gemachtigde van de stichtingen dit punt van bezwaar in de hoorzitting nog aangescherpt in die zin dat het college zich volledig dient te onthouden van beoordeling van de vraag of er sprake is van verontrusting of verstoring als bedoeld in de artikelen 10 en 11 Ffw en dat in gevallen waarin verstoring/verontrusting zich mogelijkwerijs kan voordoen altijd een verklaring van geen bedenkingen moet worden gevraagd van de RVO. Het zou enkel aan deze instantie zijn om te beoordelen of er sprake is van verontrusting/verstoring (en vervolgens om al dan niet een verklaring van geen bedenkingen af te geven). Door de aanwezigheid van beschermde vleermuizen op of nabij het festivalterrein was de mogelijkheid van verstoring en of verontrusting aanwezig, en dat alleen al zou het aanvragen van een verklaring van geen bedenkingen noodzakelijk maken.

In deze visie is het dus in het geheel niet aan het college om te beoordelen of er daadwerkelijk sprake is van verontrusting/verstoring.

10. De commissie is hierover de volgende mening toegedaan. In de door de gemachtigde van de stichtingen genoemde uitspraak van ABRS (ECLI:NL:RVS:2016:921) staat: *"Uit de memorie [Memorie van Toelichting bij de Wabo] volgt dat het systeem van de verklaring van geen bedenkingen er op neerkomt dat het bevoegd gezag een ander bestuursorgaan laat beslissen omtrent een aspect van de vergunning dat aan de beoordeling van het bevoegd gezag is onttrokken vanwege de specialistische kennis of bestuurlijke verantwoordelijkheid van dat andere orgaan. Daarbij past niet dat het college zelf bepaalt of het een verklaring van geen bedenkingen aan de gemeenteraad vraagt. Door dat wel te doen onttrekt het feitelijk de inhoudelijke beslissing over de aanvraag aan de gemeenteraad. Dat geldt niet alleen in de verhouding tussen college en de gemeenteraad, maar ook in de gevallen waarin het college als beslissingsbevoegd orgaan de aanvraag om omgevingsvergunning moet voorleggen aan de bestuursorganen die op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 of de Flora- en faunawet bevoegd zijn over de in die wetten geregelde natuuraspecten te beslissen. Het college heeft niet de vrijheid om te beslissen geen verklaring van geen bedenkingen aan die bevoegde organen te vragen in het geval een aanvraag om omgevingsvergunning voorligt die gevolgen heeft voor beschermde planten- en diersoorten of beschermde natuurgebieden. Dat zou de bevoegdheid van het provinciebestuur en de minister van economische zaken ondergraven."* Deze uitspraak bevestigt weliswaar heel duidelijk de beslissingsbevoegdheid van het "andere" bestuursorgaan en laat het college geen vrijheid om al dan niet een verklaring van geen bedenkingen aan te vragen, maar dat betekent naar de mening van de commissie niet dat het college zich niet eerst een (voorlopig) oordeel mag of zelfs moet vormen over de vraag of er sprake is van een geval als bedoeld in artikel 2: 27 Wabo c.q. artikel 75d Ffw.
11. In bovenstaand citaat van de uitspraak van ABRS vindt de commissie steun voor dit standpunt in de omschrijving "in het geval een aanvraag om omgevingsvergunning voorligt die gevolgen heeft voor beschermde planten- en diersoorten". Dat betekent dat het college tenminste moet bezien of de aangevraagde activiteit daadwerkelijk, of althans naar het zich laat aanzien, gevolgen zal hebben voor beschermde soorten, hetgeen verder gaat dan enkel constateren dat de activiteit mogelijk gevolgen kan hebben.
12. Ook de tekst van artikel 75b Ffw wijst in die richting. In het artikel is immers sprake van "handelingen waarvoor een of meer van de bij of krachtens de artikelen 8 tot en met 13, eerste lid, 17 en 18 gestelde verboden gelden". Dat betekent dat het college alvorens een verklaring van geen bedenkingen aan te vragen moet beoordelen of de handelingen waarop de aangevraagde vergunning betrekking heeft daadwerkelijk onder een van de genoemde verboden vallen, of althans dat daarop een gerede kans bestaat. Dat gaat naar de mening van de commissie ook verder dan enkel constateren dat een van de verboden van de Ffw wel eens van toepassing zou kunnen zijn.
13. In dit verband wijst de commissie ook op een tweetal uitspraken van ABRS. In de uitspraak van 18 september 2013 (201212081/1/A1) achtte de Afdeling de bestreden besluiten in strijd met art 3:2 Awb omdat burgemeester en wethouders onvoldoende hadden onderzocht of de aangevraagde activiteiten effecten voor beschermde soorten hadden en of er dus sprake was van handelingen als bedoeld in artikel 75d Ffw. En in een recente uitspraak van 12 oktober 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2715) overweegt de Afdeling: *"Gegeven de onweersproken stelling dat [...] nestkasten aanwezig zijn die dienen als vaste rust- en verblijfplaatsen van steenuilen en torenvalken, kan niet op voorhand worden uitgesloten dat de aangevraagde en vergunde activiteiten een ingevolge artikel 11 van de Ffw verboden [...] verstoring inhouden. Naar aanleiding van de door [appellanten] naar voren gebrachte zienswijze, waarin zij hebben gewezen op de aanwezigheid van een steenuilen- en torenvalkenkast, had het op de weg van het college gelegen te onderzoeken of die activiteiten een ingevolge artikel 11 van de Ffw verboden handeling inhouden en of de aanvraag, gelet op artikel 75c, eerste lid, van de Ffw, in zoverre volledig is. Nu het dat heeft nagelaten, is het besluit [...] in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb niet zorgvuldig voorbereid."*
14. Aan het voorgaande verbindt de commissie de conclusie dat het college zich wel degelijk een oordeel moet vormen over de vraag of de activiteit waarvoor vergunning is gevraagd daadwerkelijk effecten heeft voor beschermde diersoorten en of er dan sprake is van handelingen die onder de verbodsbepalingen van de Ffw vallen. Uit bovenstaande uitspraken blijkt zelfs dat een besluit in strijd is met het vereiste van zorgvuldige voorbereiding wanneer het college, indien daartoe aanleiding is, geen of onvoldoende onderzoek doet naar mogelijke overtreding van de verboden in de Ffw. Komt het college tot het oordeel dat er (vermoedelijk) sprake is van overtreding van de verboden in de Ffw dan zal het een verklaring van geen bedenkingen moeten aanvragen en heeft het niet de vrijheid om daarvan af te zien. Maar komt het college op grond van voldoende onderzoek

- tot de conclusie dat er geen sprake is van handelingen in strijd met de verbodsbepalingen van de Ffw dan is het aanvragen van een verklaring van geen bedenkingen niet nodig en kan vergunning worden verleend zonder een dergelijke verklaring. Nog afgezien van bovenstaande argumenten meent de commissie dat dit ook de meest praktische werkwijze is om te voorkomen dat de RVO zal moeten oordelen over tal van zaken waarin duidelijk geen sprake is van overtreding van de verbodsbepalingen van de Ffw.
15. De commissie stelt vast dat in het onderhavige geval het college, naar aanleiding van de vastgestelde aanwezigheid van beschermde diersoorten (met name vleermuizen) in de nabije omgeving van het festivalterrein, de aanvrager van de vergunning heeft verzocht om nadere gegevens aan te leveren waaruit blijkt dat de aangevraagde activiteit niet leidt tot overtreding van de verbodsbepalingen van de Ffw. De aanvrager van de vergunningen heeft daartoe een rapport van Adviesbureau Tauw van 18 juli 2016 ingediend, dat op 2 augustus 2016 nog is aangevuld. Daarnaast is aan de Zoogdierenvereniging om advies gevraagd. Gelet op de inhoud van deze deskundigenadviezen en de overige door het college in aanmerking genomen feiten en omstandigheden, zoals uiteindelijk verwoord in het besluit van 2 augustus 2016, heeft het college naar de mening van de commissie redelijkerwijs met voldoende zekerheid kunnen concluderen dat bij de aangevraagde activiteit geen verbodsbepaling van de Ffw zou worden overtreden, zodat het aanvragen van een verklaring van geen bedenkingen bij de RVO niet noodzakelijk was.
16. De commissie acht het bezwaar van de stichtingen op dit punt derhalve niet valide. Daarbij merkt zij nog het volgende op. Ook al zou het zo zijn dat bij mogelijke gevolgen voor beschermde soorten altijd een verklaring van geen bezwaar moet worden aangevraagd en dit in casu ten onrechte zou zijn nagelaten, dan nog zou dat gebrek in de gegeven situatie kunnen worden gepasseerd en zou de vergunningverlening met gebruikmaking van artikel 6:22 Awb in stand kunnen blijven, zoals ook namens het college ter zitting naar voren is gebracht. Immers, zowel de Stichting Lonnekerberg en Omgeving als de Stichting het Overijssels Landschap heeft een verzoek tot handhaving ingediend bij de RVO op respectievelijk 30 juni 2016 en 3 augustus 2016. Beide verzoeken zijn door de RVO afgewezen, op respectievelijk 3 augustus 2016 en 5 augustus 2016, op vrijwel gelijklopende gronden, namelijk dat het festival niet leidt tot ernstige verstoring van de vleermuispopulatie, maar hooguit tot een beperkte en zeer tijdelijke verstoring. Daarbij is aangegeven dat het festival een eenmalig effect heeft, vergelijkbaar met een flinke onweersbui of storm.
- Op grond hiervan acht de commissie het meer dan aannemelijk dat de RVO een verklaring van geen bedenkingen zou hebben afgegeven wanneer die was aangevraagd, zodat ook dan de omgevingsvergunning zou zijn verleend. Nu de stichtingen bij de verzoeken tot handhaving hun standpunten bij de RVO naar voren hebben kunnen brengen zijn zij in hun (proces)belang niet benadeeld en ziet de commissie derhalve geen beletsel voor een mogelijke toepassing van artikel 6:22 Awb. De omstandigheid dat tegen de afwijzing van de handavingsverzoeken bezwaar is gemaakt doet naar het oordeel van de commissie daaraan (vooralsnog) niets af.

Strijdigheid met de artikelen 3:2 Awb en 3:46 Awb

17. Artikel 3:2 van de Awb schrijft voor dat een besluit zorgvuldig moet zijn voorbereid in die zin dat het bestuursorgaan de nodige kennis moet vergaren omtrent relevante feiten en af te wegen belangen. Artikel 3:46 van de Awb schrijft voor dat een besluit op een deugdelijke motivering moet berusten. In het bezwaar van de beide stichtingen is aangevoerd dat de bestreden besluiten niet aan de vereisten van de artikelen 3:2 en 3:46 Awb voldoen omdat ze zijn gebaseerd op onvoldoende c.q. ondeugdelijk onderzoek en op onvolledige dan wel gebrekkige gegevens, terwijl ook niet alle relevante gegevens en omstandigheden in de besluitvorming zijn betrokken. Zowel de voorbereiding als de motivering van de bestreden besluiten zou daardoor ondeugdelijk zijn.
18. De commissie constateert in dit verband vooreerst dat in bezwaar enerzijds wordt aangevoerd dat de besluiten op onvoldoende c.q. onvolledig onderzoek berusten, terwijl anderzijds wordt gesteld dat *"het enkele feit er zoveel onderzoeksrapporten worden gemaakt om aan te tonen dat overtreding van de Ffw niet in het geding kan zijn, bewijst dat het college de aanvraag aan de Staatssecretaris van Economische zaken had moeten voorleggen"* (aanvullend bezwaarschrift, pag. 12, punt 51). Dit lijkt weinig consistent en plaatst het bezwaar dat onvoldoende - althans in kwantitatief opzicht - onderzoek is verricht in een wat merkwaardig daglicht.
19. De commissie is van mening dat aan het oordeel van het college met betrekking tot de (mogelijke) effecten op flora en fauna voldoende onderzoek ten grondslag is gelegd. Het college heeft zich gebaseerd op het advies van Tauw van 18 juli 2016 en de aanvulling

- daarop van 2 augustus 2016. Daarnaast is voor de geluidseffecten gebruik gemaakt van de rapportage van dBControl van 13 juli 2016 en zijn korte adviezen gegeven door Eelerwoude (op 14 juli 2016 inzake bermen en grasland) en de Zoogdierverseniging (e-mail d.d. 14 juli 2016). Verder zijn bij de beoordeling betrokken het rapport "Vleermuisinventarisatie Lonnekerberg" van R. Gerritsen van 24 november 2015, het "Onderzoek Flora- en faunawet luchthaven Twente" van Eelerwoude van 24 juni 2011, de "Monitoring Soortmanagement-plan Luchthaven Twente 2014" en idem 2015 en het rapport "Beoordeling geluidseffecten alternatieve inrichting van Vliegveld Twente op broedvogels en vleermuizen" van Sovon (2016/12). De commissie meent dat het college zich hiermee breed heeft georiënteerd en dat de genoemde stukken zowel kwalitatief als kwantitatief een voldoende basis voor besluitvorming waren. Onder kwalitatief verstaat de commissie hier ook de actualiteit van de gebruikte gegevens, die door de bezwaarmakers op enkele plaatsen is betwist. De hiervoor genoemde stukken zijn, met uitzondering van het Onderzoek Flora- en faunawet luchthaven Twente, van recente datum en er zijn geen indicaties voor relevante veranderingen of ontwikkelingen die tot nieuw c.q. verder onderzoek zouden nopen. Het feit dat geen rekening is gehouden met de in de zomer van 2016 voor het eerst op de Lonnekerberg aangetroffen kleine dwergvleermuis brengt geen verandering in die conclusie, omdat deze vleermuissoort zich voor wat betreft mogelijke effecten niet onderscheidt van acht andere soorten die wel in het onderzoek zijn betrokken.
20. De commissie heeft kennisgenomen van de second opinion van de Zoogdierverseniging van 2 augustus 2016 en van de notitie van Alcedo van 29 juli 2016, die door de stichtingen in bezwaar zijn ingebracht. In het rapport van de Zoogdierverseniging wordt geconcludeerd dat de toetsing aan de Ffw niet zorgvuldig en volledig is uitgevoerd. In de notitie van Alcedo worden kanttekeningen geplaatst bij de hantering van geluidscontouren en de beoordeling van de geluidseffecten voor de vleermuispopulatie in de rapportages van dBControl respectievelijk Tauw. In het verweerschrift van 14 oktober 2016 (pag. 17 t/m 21) is uitvoerig ingegaan op alle aangedragen punten van kritiek. De commissie acht dit verweer bepaald overtuigend en meent dan ook dat de rapporten van de Zoogdierverseniging en Alcedo de conclusie dat de bestreden besluiten voldoende zorgvuldig zijn voorbereid niet kunnen aantasten. Ter zitting zijn op dit punt geen nieuwe argumenten aangevoerd. Wel is nog aangegeven dat niet duidelijk is waarom volgens het college geen onderzoek volgens het vleermuisprotocol hoefde plaats te vinden en dat, in tegenstelling tot hetgeen in het verweerschrift staat, eventueel versturende effecten van het festival niet beperkt zijn tot het festivalterrein. De commissie meent echter dat in het verweerschrift van 14 oktober 2016 wel degelijk op deze aspecten is ingegaan en sluit zich bij het daaromtrent gestelde aan (pag. 17, 4^e alinea en pag. 18, 4^e en 5^e alinea).
 21. Door de stichtingen is voorts nog aangevoerd dat het college ten onrechte slechts naar de effecten van enkel het Airforce Festival heeft gekeken terwijl in het toekomstige bestemmingsplan jaarlijks een reeks van 12 evenementen kan c.q. zal plaatsvinden. Nog afgezien van de vraag of het thans in procedure zijnde bestemmingsplan ongewijzigd van kracht zal worden, meent de commissie dat het college nu niet anders kon dan alleen de mogelijke effecten beoordelen van het ene evenement waarvoor vergunning is gevraagd. De mogelijkheid dat er in de toekomst wellicht meerdere evenementen zullen plaatsvinden kan daarbij geen rol spelen. Het is niet onaannemelijk dat met enige regelmaat terugkerende evenementen een andere impact op flora en fauna hebben dan een incidentele activiteit. Dat kan echter pas worden beoordeeld wanneer het daadwerkelijk tot een dergelijke reeks evenementen komt. Hier dient die mogelijkheid buiten beschouwing te blijven.
 22. In gevallen als het onderhavige kan verschil van mening bestaan over de mate waarin en de wijze waarop onderzoek naar (mogelijke) effecten op flora en fauna moet worden gedaan om tot een besluit te kunnen komen dat aan het vereiste van zorgvuldige voorbereiding voldoet. De commissie is van oordeel dat het college voldoende onderzoek heeft gedaan om aan dat vereiste te voldoen. De op dit punt aangevoerde bezwaren zijn door het college afdoende weerlegd. Niet aannemelijk is gemaakt dat het onderzoek kwalitatief dan wel kwantitatief dermate onvolkomen is geweest dat het college op basis daarvan redelijkerwijs niet tot de conclusie kon komen dat er geen sprake was van overtreding van de Ffw.
 23. Het verrichte onderzoek en de wijze waarop het college tot zijn standpunt over de effecten op flora en fauna is gekomen zijn uitvoerig toegelicht in de bestreden besluiten van 26 juli 2016 en 2 augustus 2016, waarmee is voldaan aan het vereiste van artikel 3:46 Awb van een deugdelijke motivering.
 24. De bezwaargrond dat de besluiten tot verlening van de omgevingsvergunning onvoldoende zijn voorbereid en of ondeugdelijk zijn gemotiveerd treft derhalve naar het oordeel van de commissie geen doel.

Bezwaren mevrouw Weelink

25. De door mevrouw Weelink aangevoerde bezwaren zijn hiervoor al aan de orde geweest voor wat betreft de beperkte termijn om tegen de besluiten op te komen en de eventuele toekomstige evenementen op het vliegveldterrein. Daarnaast heeft mevrouw Weelink in haar bezwaarschrift aangevoerd dat de aanvraag voor het Airforce Festival afwijkt van de verleende vergunning voor de activiteiten, waarbij zij verwijst naar een bijlage J, Bijzondere evenementen, bij het Deelonderzoek geluid van de Milieu Effect Rapportage Gebiedsontwikkeling luchthaven Twenthe van 9 juni 2016. Voorts heeft mevrouw Weelink de geluidsbelasting van het festival als bezwaargrond aangevoerd.
26. Met betrekking tot de beide nog onbesproken bezwaargronden onderschrijft de commissie hetgeen daarover in het verweerschrift van 14 oktober 2016 naar voren is gebracht (pag. 24 en 25).

Het Deelonderzoek geluid van de MER bevat bij wijze van voorbeeld slechts doorrekeningen van de geluidsbelasting van een tweetal fictieve evenementen, maar geen voorschriften of normen die gelden bij een vergunningaanvraag. De MER is daarvoor ook niet bedoeld. Er is derhalve geen sprake van verschil met een verleende vergunning. Het toegestane maximale geluidsniveau van 70 dB(A) in zowel de omgevings- als de evenementenvergunning is naar de mening van de commissie acceptabel. Weliswaar voldoet het festival niet aan de geluidsvoorschriften van het Activiteitenbesluit, maar daarvan kan op grond van artikel 4.3 van de Algemene Plaatselijke Verordening twee maal per jaar worden afgeweken, hetgeen in dit geval is gebeurd. Het daarbij toegestane geluidsniveau van 70 dB(A) voldoet aan het bepaalde in artikel 4.3 van de APV, evenals de eindtijd voor de vergunde geluidsbelasting (24.00 uur). Gelet hierop en mede in aanmerking nemend dat het om een incidentele activiteit van beperkte duur gaat meent de commissie dat het college en de burgemeester redelijkerwijs tot verlening van een omgevings- respectievelijk evenementenvergunning hebben kunnen besluiten waarbij een maximaal geluidsniveau van 70 dB(A) is toegestaan.
27. De door mevrouw Weelink aangevoerde bezwaren kunnen de bestreden besluiten naar het oordeel van de commissie derhalve niet aantasten.

Overig

28. Het bezwaar van de stichtingen dat de omgevingsvergunning in strijd met de artikelen 3.10 en 3.11 van de Wabo is verleend treft naar het oordeel van de commissie geen doel nu het college terecht heeft geoordeeld dat geen verklaring van geen bedenkingen was vereist. Daardoor behoefde de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb niet te worden gevolgd en was het college evenmin gehouden om onverwijld een exemplaar van de aanvraag te zenden aan de Minister van Economische Zaken (RVO).
29. Met betrekking tot de evenementenvergunning is door de stichtingen aangevoerd dat de burgemeester de aanvraag had moeten afwijzen in het belang van de bescherming van het milieu. Gelet op de omstandigheid dat bij het festival geen sprake was van overtreding van de verbodsbepalingen van de Ffw - tot welk oordeel zoals eerder aangegeven het college redelijkerwijs heeft kunnen komen - heeft de burgemeester op zijn beurt op dezelfde grond redelijkerwijs kunnen oordelen dat de bescherming van het milieu geen reden vormde om de evenementenvergunning te weigeren, of althans dat het belang van milieubescherming hier niet opweegt tegen de belangen van de organisatoren en bezoekers van het festival en het belang van het festival voor de aantrekkingskracht van Enschede.
30. Voor zover tegen de verlening van de evenementenvergunning bezwaar is gemaakt op grond van onzorgvuldige voorbereiding en/of ondeugdelijke motivering verwijst de commissie naar hetgeen hierboven al in de overwegingen 17 tot en met 23 is gesteld. De conclusie dat de besluiten tot verlening van de omgevingsvergunning niet in strijd zijn met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb geldt evenzeer voor het besluit tot verlening van de evenementenvergunning van 26 juli 2016 en de aanvulling daarop van 2 augustus 2016, nu in deze besluiten rechtstreeks wordt verwezen naar de onderbouwing van de besluiten tot verlening van de omgevingsvergunning.
31. Ook voor het overige ziet de commissie geen redenen waarom de bestreden besluiten geen stand kunnen houden.
32. Nu de bestreden besluiten naar het oordeel van de commissie niet behoeven te worden herroepen is er geen aanleiding voor toekenning van een kostenvergoeding ex artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, zoals door de stichtingen is verzocht.

Conclusie:

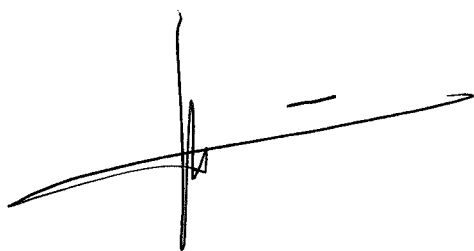
Gelet op het vorenstaande adviseert de commissie om:

- de bezwaren van de Stichting Lonnekerberg en Omgeving, de Stichting Het Overijssels Landschap en mevrouw A. Weelink ongegrond te verklaren;
- de beide bestreden besluiten van 26 juli 2016 en het bestreden besluit van 2 augustus 2016 te handhaven; en
- het verzoek van de stichtingen om vergoeding van kosten af te wijzen.

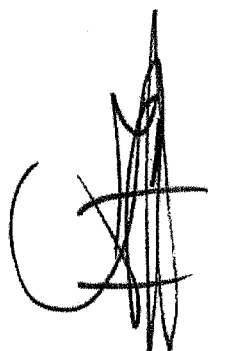
Commissie Bezwaarschriften,
Kamer Algemene Zaken, Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting

de secretaris

de voorzitter

A handwritten signature consisting of a long horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the left end, and a small horizontal dash above the intersection.

B.A.J. Timmer

A handwritten signature featuring a large, stylized 'C' or 'G' shape on the left, followed by several overlapping vertical and horizontal strokes.

J.B. Oostenbrink